

osam kula i jednom središnjom obrambenom kulom četvrtasta oblika. Iskapanja su 1951–52. otkrila ostatke stambenih građevina s kamenim stepeništem. Od sakralne je arhitekture otkrivena predromanička jedno-brodna crkva i romanička kapela na groblju, obje s izbočenim apsidama. G. pripada tipu zbijenoga naselja s jednom središnjom prometnicom i nizom poprečnih i usporodnih uličica. Na susjednome lokalitetu *Rogatica*, udaljenom 1 km od Gočana, otkopano je osim naselja i groblje s crkvom, pa se pretpostavlja da su stanovnici staroga Gočana upravo ovdje pokapali svoje mrtve. Gočan je doživio sudbinu mnogih istarskih naselja: bio je zapaljen i nakon toga se život u njemu nije više obnavljao.

LIT.: B. Marušić, Kasnoantička i bizantska Pula, Pula 1967.

Ma. Š.

GODEČAJ (Godeslav, Godežav), hrv. župan čije je ime uklesano na donji rub nadvratnika ulaznih vrata crkve Sv. Križa u Ninu. Nadvratnik je urešen pletrenom ornamentikom. Na osnovi paleografskih osobina natpisa, gradnja crkve se datira u XI. st. (Karaman, Barada), a iznosi se i mišljenje da je nadvratnik naknadno uzidan u vrata.

LIT.: L. Jelić, Dvorska kapela Sv. Križa u Ninu, Zagreb 1911. — V. Jakić-Cestarić, Ime župana na nadvratniku crkve Sv. Križa u Ninu, u knjizi: Povijest grada Nina, Zadar 1969, str. 357. — I. Petricoli, Osvrt na ninske građevine i umjetničke spomenike srednjega i novoga vijeka, ibid., 320–327. I. Pet.

GOGER, Antun, stolar (Varaždin, 18. IV. 1807 — 1873). God. 1833. izradio i signirao svoje »majstorsko djelo«: bidermajerski dvokrilni ormar, furniran orahovinom, s istaknutim profiliranim vijencem i postranim crnim stupićima koji ga podržavaju (Muzej za umjetnost i obrt u Zagrebu). G. je kvalitetan majstor bidermajera, a njegova je radionica pratila pov. stilove XIX. st. i secesiju.

LIT.: S. Staničić, Varaždinski stolar Antun Goger i njegovo signirano majstorsko djelo iz 1833. godine, Godišnjak Gradskog muzeja (Varaždin), 1970. 4. R.

GOGLIA, Ferdo (Nando), restaurator slika (Rijeka, 31. V. 1869 — Zagreb, 23. V. 1943). Diplomirao kemiju u Zagrebu. Učio slikanje kod O. Ivekovića, a restauriranje slika u Budimpešti, Beču i Münchenu. Predavao je tehnologiju na zagrebačkoj Akademiji. Od 1915. bio je restaurator Arheološko-povijesnoga muzeja u Zagrebu, za koji je konzervirao i restaurirao nekoliko stotina slika, a od 1924. obavljao stručne radove za Strossmayerovu galeriju. Bio je dopisni član JAZU od 1928.

LIT.: M. Pilar, Ferdo Goglia, Ljetopis JA, 1927–28, 41. — ie (I. Esih), Ferdo Goglia, Jutarnji list, 1939, br. 9822. Z. Ša.

GOJAK, Antun, slikar (Makarska, 13. VI. 1907 — Split, 20. XII. 1986). Završio Akademiju u Zagrebu 1935 (Lj. Babić). Bio je nastavnik crtanja u Mostaru i Slavonskome Brodu, a od 1943. slikar u Makarskoj. Prvi put izlagao na izložbi »Pola vijeka hrvatske umjetnosti« (Zagreb 1938). Slikao je primorske krajolike, mrtve prirode, aktove, figuralne kompozicije, portrete i autoportrete u ulju i akvarelu. Stvorio je osebujno djelo utemeljeno na ekspresionizmu i kolorističkom intimizmu. Samostalno je izlagao u Splitu (1964), Makarskoj (1969, 1986), Sarajevu (1969), Slavonskome Brodu (1970), Srijemskoj Mitrovici (1971), Sidneyu (1975) i dr. U Makarskoj je 1988. otvorena Galerija Gojak s izloženim radovima iz autorove donacije, a 1992. priređena je izložba crteža.

LIT.: M. F. Quintanilla, ... On Antun Gojak (katalog), Sidney 1975. — D. Horvatić, Zapis o slikaru Gojaku, Kana, 1985, 12 (i u knjizi »Pleter oko slike«, Zagreb 1985). — Isti, Antun Gojak (katalog), Makarska 1986. — G. Benić, Tajna autora »Maslina«, Slobodna Dalmacija, 30. X. 1986. — P. Puharić, In memoriam — Ante Gojak, Makarska rivijera, 1. I. 1987. — J. Depolo, Antun Gojak, Oko, 1987, (?). — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, Zagreb 1988. — N. Bezić-Božanić, Antun Gojak (katalog), Makarska 1989. D. Hč.

GOJAKOVIĆ, Živko, zlatar (XV. st.). Imao radionicu u Dubrovniku. God. 1431. obvezao se Benediktu Gunduliću skovati vrč od srebra, a 1435. skovao je srebrninu za ug. kralja Matijaša Korvina. Slijedeće godine radi pozlaćene tanjure i čaše urešene emajlom za kralja Alfonsa Aragonskog, a 1442. više srebrnih posuda za tur. sultana Murata II. Zajedno s Ivanom iz Njemačke obvezao se 1442. završiti i postaviti srebrnu palu u dubrovačkoj dominikanskoj crkvi, koju je radio Petar iz Sermonete, a 1448. zajedno sa slikarom M. Junčićem izradio je kipove za stolnu crkvu u Dubrovniku.

LIT.: C. Fisković, Dubrovački zlatari od XIII do XVIII stoljeća, SHP, 1949, str. 152, 165, 177–179, 189, 202, 208, 211, 212. N. B. B.

GOJLO, selo I od Kutine. Na istaknutom položaju smještena je na groblju kapela Sv. Duha, romanička građevina od opeke, koja uz središnji kružni prostor ima zaobljenu apsidu. God. 1858. su joj prigradeni izduženi dio (povrh kojega je zvonik) i bočna zaobljena sakristija. U kapeli su tri barokna oltara, kalež u stilu rokoka i zvono iz 1737.

GLOGOVNICA, unutrašnjost crkve Sv. Marije

GOJKOVIĆ, Jovan, grafičar (Beč, 11. IV. 1898 — Osijek, 25. XI. 1957). Djetinjstvo i mladost proveo u Beču, od 1919. živio u Osijeku. Od 1950. radio u Muzeju Slavonije, od 1953. direktor Galerije slika u Osijeku. Crtao je krajolike uz Dravu, vedute, spomeničke objekte, drveće. Izdao grafičke

S. GLUMAC, list iz mape Beton

